

ПОЕТИЧЕН ТРИУМФ ЗА ПОЛЯ ЦОЛОВА

четвъртък, 18 юни 2026

Поля Цолова получи голямата награда в Националния литературен конкурс „Книгата – път към вечността“, която включва безплатното издаване на самостоятелна книга. Форумът бе организиран от Издателска къща „Компакт принт“ – Видин съвместно с проекта „Светулки през ноември“.

В конкурса със свободна тема и възрастова граница над 18 години участваха 59 автори от цялата страна с общо 114 произведения. Поля Цолова се представи със стихотворенията „(Ако) мога“ и „Приятелството“.

Резултатите бяха обявени през май, а днес авторката вече държи в ръце новата си стихосбирка „Шевицата на душата“. Печатното издание е реализирано изцяло от видинското издателство в рамките на спечелената награда. Организаторите определят творчеството ѝ като автентично, зряло и емоционално дълбоко, отличаващо се със способността да улавя фините нюанси на човешката душа и да ги превръща в споделено преживяване.

„Шевицата на душата“ е третата самостоятелна стихосбирка на Поля Цолова, вдъхновена от темите за България, „неоправдания“ човек и различните измерения на любовта. Дебютната ѝ книга „(Ако) мога“ излезе през 2024 г., а втората стихосбирка „Паметта на корена“ беше отпечатана през март т.г., след

като спечели голямата награда за безплатно издаване на книга в Петия международен поетичен конкурс „Защо пиша това писмо?“ на ИК „Многоточие“.

(Ако) мога

Ако можех да бъда любов,
ще се втурна в сърцето на слепия.
И изпълнена с чист благослов
като малка звезда ще засветя.

Тихо тя ще изгрее в нощта,
на сираците майка ще стане.
На бездомните - дом, топлина,
тя ще кърпи душевните рани.

Ще изтрие и завист, и мъст.
Ще превърне доброто в присъда.
Ще си спомним Христовия кръст!
Пак човечите братя ще бъдат!

Ако можех да -(с)бъд(н)а любов...
И звезда на небето - едничка.
Разтопете го моето сърце...
Искам горе да светя за всички!

Поля ЦОЛОВА

ПРИЯТЕЛСТВОТО

"Ако имаш две ризи,

дай едната на ближния си"

Всичките си ризи ги раздадох,
вчера и последната свалих.
Думите Христови не предадох,
вино от причастието пих.

Първата дарих я на светеца,
дето проповядваше добро.
След това за сметка на агнеца,
взимаше от хората сребро.

Втората замина при приятел,
та нали във нужда беше той.
Надцени се, беше си ласкател,
изигра фалшивия герой.

С третата клошаря днес облякох,
заменил я за цигара, две.
вече и последната съблякох,
май не давам риза, а сърце.

И сега стоя самотна, гола,
мълчешком пред дървения кръст.
Пазя още любовта Христова
и сама кълна се във Исус!

ОТЧЕ НАШ, заветите ти стари,
истинско мерило са в света!
Питат ли ме имам ли другари,

риза подарявам ... и мълча!

Поля ЦОЛОВА

Снимки - Поля Цолова (личен архив)

